

**J. Pedersen:** Der er den Modsætning mellem de to ærede Talere, som nu har talt, at den ene netop vilde have, at man skulde gaa i Enkeltheder og Detailler paa Finansloven, medens den anden vilde have, at man ikke skulde gøre det. Til det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) vil jeg sige, at jeg tror, det vil være ganske ugørligt at tilvejebringe Balance. Der blev gjort nogle Antydninger af Højres Ordfører (Bramsen) om nogle Bevillinger, som man maaske ikke skulde have taget med; det løb op til noget over 40,000 Kr., men der er her Tale om et Underskud paa henved 600,000 Kr.; hvorledes vil man da tænke sig at faa strøget Bevillinger i et saadant Omfang, at der kan blive Balance? Naar der siges, at man ikke kan tro, at Ministeren paa Forhaand skulde stille sig afvisende, maa jeg sige, at jeg er jo ikke Minister og ved ikke, hvorledes Ministeren vil stille sig, men jeg forudsætter, at Ministeren vil sige: Jeg vil foreløbig holde mig til de Bevillinger, Folketinget har vedtaget; skal der gøres Forandringer i dem, maa de Herrer foreslaa, hvilke Forandringer der skal ske, saa kan vi sende Forslaget til Folketinget og forhandle med Folketinget derom gennem Fællesudvalget. Det er den sædvanlige Vej, og det er mig ikke bekendt, at der nogen Sinde er forhandlet med Folketinget om Bevillinger paa anden Maade, bortset fra den Tid, dette Ting sammen med Regeringen lavede en Del Finanslove paa egen Haand.

**Hvidberg:** Ved Finanslovforslagets anden Behandling i Folketinget hævdede der sig fra meget forskellige Sider Røster for at gøre noget af den Uret god igen, som Frederiksberg led ved den nye Jernbaneordning, hvorved Frederiksberg Station blev nedlagt som Personstation. Det er i og for sig en Mærkelighed, at en By paa 100,000 Mennesker ikke har en Personstation, jeg tror ganske bestemt, at man maa rejse Verden rundt for at finde et saadant Fænomen. I det hele taget har Befolkningen lidt, meget under Savnet af en Personstation siden den nye Jernbaneordning; navnlig har en hel Del af Beboerne lidt betydelige økonomiske Tab ved, at Personstationen er nedlagt, idet en stor Del af Frederikssunds-Banens Oplands Beboere stod af ved Frederiksberg Station og gjorde deres Forretninger dér. Jeg har nok set, at Trafikministeren i Folketinget svarede, at det vilde koste — saa vidt jeg husker, anslog den højtærede Trafikminister det

til 24,000 Kr. at oprette en Personstation igen paa Frederiksberg eller lade Personstog holde dér. Man maa imidlertid huske paa, at hvis der bliver en saadan Personstation, vil den ogsaa give en hel Del Indtægt, og efter kyndige Folks Sigende kan man paaregne en Indtægt af i det mindste 20,000 Kr., hvis nogle af Togene løber ind til Frederiksberg, og saa vil Udgiften alt saa blive forholdsvis ringe. I Forhold til den store Nytte, det vil være for Byen derude, forekommer det mig at være et grumme lille Offer, og derfor vil jeg tillade mig at henstille til det højtærede Finansudvalg tilligemed den højtærede Trafikminister at overveje, om det ikke kunde ordnes saaledes, at i det mindste nogle Frederikssundstog kom til at holde ved Frederiksberg, saaledes at det Forhold blev retableret, som der har været tidligere mellem Beboerne langs Frederikssunds-Banen og Frederiksberg. Naar man ser paa Jernbanekortet, er det ganske uforstaaeligt, at Trafikken fra Vanløse ind til København ikke lige saa godt som tidligere kan ske over Frederiksberg Station. Hvis jeg har Ret heri, tror jeg ikke en Gang, det vil koste de nævnte 24,000 Kr., og da de gamle Skinner endnu ligger der, formaar jeg ikke — jeg er ikke Fagmand — at se, hvorfor de ikke skulde kunne benyttes ogsaa til Frederikssunds-Banens Tog.

**Bramsen:** Jeg skal søge at fatte mig kort, jeg gaar ud fra, at den højtærede Formand gør Regning paa, at vi kan blive færdige endnu i Dag, og der kommer jo senere Lejligheder, hvor man kan komme ind paa et og andet, som man maa lade ligge i Dag.

Jeg skal da først sige et Par Ord til den højtærede Kultusminister, som var den, der sidst har talt om noget, jeg noterede lidt om, det er nemlig hans Forsikring om, at han har været meget ubarmhjertig overfor et stort Antal Andragender om at komme paa Finansloven med større eller mindre Understøttelser, jeg tror, han nævnedes flere Millioner Kroner, og saa føjede han til, at jeg ogsaa selv havde været i det Tilfælde som Minister for offentlige Arbejder og Indenrigsminister at kunne konstatere, hvor stor Iver der var i denne Henseende. Det er rigtigt nok, jeg erindrers vel, at der var overmaade mange, der henvendte sig og vilde lægge Beslag paa Statskassen. Men jeg var ikke Folketingsminister, og som Følge deraf var jeg, ifølge min Overbevisning, langt bedre i Stand til